

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 38. Senatus Sententia circa hoc Regis edictum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

Sæcul. XVI. ringius Cardinalis Parisiensi Regis Se-
A.C. 1555. natui proponere voluit, ut a Senatori-
bus pro veteri more comprobatum de-
nique promulgaretur, atque in usum de-
duceretur. Comparebat ergo ipse mot in
Senatu, suamque petitionem gravibus
admodum argumentis fulciebat: verum
Senatores hac propositione commoti
rem novam esse arbitrabantur, quod in
eiusmodi eventibus appellandi reme-
dium denegaretur, quapropter delibe-
randi spatium petentes missis ad Re-
gem Oratoribus, quid ipsi censerent, ex-
ponebant.

§. XXXVIII.

Senatus sententia circa hoc Regis edictum.

Sleidan. l. 26. Postquam Lotharingius, & Turnonius
Cardinales Romam discesserant, tunc
primum Senatores die decima sexta O-
ctobris

abjurationem de novo signavit, volens tamen
consulere conscientiae, secretam, inquit Burnet,
confessionem fidei suæ sincere scripsit, secumque
ad supplicium tulit, adeoque quamdiu spes vita
supererat, publice protestans videri noluit, deni-
que cum nihilominus ardendum sibi esse intelli-
geret, videns nil ultra se perdere, aut lucrat
posse; ut saltem speciem Martyrii mentiretur,
abjurationem suam revocavit, & hæresin pro-
fessus arsit.

Etobris suas rationes promebant, his ver- Sæcul. XVI.
 bis: Per illud tuum edictum, quod ante A.C. 1555.
 quartum annum prodiit, potentissime Rex,
 tibi, tuisque judicibus integrum servasti co-
 gnitionem, & animadversionem hæresis Lu-
 theranæ: nec fuit in eo quicquam exce-
 ptum, nisi cum aut declarationem aliquam
 hæresis requireret, aut pronuntiandum es-
 set de iis, qui sunt iniciati Sacris: hoc ve-
 ro tuum edictum, de quo nunc agitur, pla-
 ne contrarium statuit; nam tuæ ditionis
 populum Ecclesiastico judicio subjicit, &
 inquisitoribus, eaque ratione dignitatem, qua
 præfas omnibus, imminuit, & populo ju-
 Nam præbet doloris caussam, cum abs te
 plane destituti, potestati subjiciuntur alien-
 næ. Sed multo plus erit incommodi, cum
 ipsorum omnes fortunæ, vita, salus, &
 honos in illorum erit arbitrio, provocatio-
 nis adempto subsidio, nam sane perfugium
 est, & assylum innocentie, provocatio: tu
 vero tutor es, atque defensor tum appella-
 tionis, tum innocentium, imo præter te
 nemo quicquam juris habet in populum.
 Quodsi jam inquisitoribus, & officiariis E-
 piscoporum jus detur, atque potestas judi-
 candi, provocatione sublata, certe fene-
 stram hoc est aperire, & patefacere viam,
 ut etiam innocentes damnentur, & corpo-
 ris, atque honorum jacturam faciant: nam
 illi tanta potestate præediti, regia nimisrum,
 obliviscentur officii, neque modum serua-
 bunt,

Sæcul. XVI. bunt, quando sibi nullum non ordinem esse
A.C. 1555. subjectum, inque sua manu versari vide-
 bunt, non plebejos modo, sed Principes e-
 tiam viros: hanc autem rationem velut
 medianam, adhibere potes: nimirum ut tui
 judices de causa cognoscant, & pronun-
 tient, & si quod sit obscurius dogma, de-
 finiatur ab Ecclesiasticis: Initiati quoque
 Sacris judicentur a suis. Ad appellatio-
 nes quod attinet, impetretur a Pontifice
 rescriptum, quo tuis judicibus hoc per-
 mittatur, cumque in eum casum res deve-
 nerit, ut de iis, qui provocarunt, judican-
 dum sit, adhibeantur ex ordine sacro dele-
 eti quidam tui consiliarii, vel si desint, alii
 viri spectati, & idonei. In inquisitione
 hoc servetur, ut Pontificius inquisitor sibi
 subdeleget, atque submittat in provinciis
 homines integræ famæ, & viros bonos,
 atque sumptum omnem faciat Episcopus,
 non autem rei, sic tamen, ut causa defi-
 nita sumptus repetatur, a quibus oportet.
 Ista videlicet eo pertinent, ut intra certos
 fines, atque limites adstringantur id genus
 lites. Ceterum, quoniam appareat hæreti-
 corum suppliciis, etsi necessaria sint, ad-
 huc quidem hoc fuisse perfectum magis, ut
 facinus esset detestabile, quam ut illi emen-
 darentur: deinde, quia multo præstat oc-
 currere venienti morbo, quam spatum illi
 dare, dum augescat, & post adhibere me-
 dicinam, licebit mitissime Rex, ut in eo
 prisœ,

Sæcul. XVI.
A.C. 1555.

priseæ, & veteris Ecclesiæ morem, atque vestigia sequareis, nam ea neque ferro, nec igne stabilita fuit, sed his ipsis restitit semper Antistitum diligentia, dum & frequenter illi verbum Dei docerent, & honestis vice prælucerent exemplis: cum igitur hac ratione sit olim confirmata, nunc etiam eadem retineri posset, & conservari, si tu modo velis illud exequi, quod in tua potius manu positum est, hoc nimirum, ut Antistites, pastores ovium, suas ipsi coram Ecclesiæ gubernent: idem faciant inferiores quoque ministri, pie vivant, & verbum Dei doceant, aut per homines idoneos doceri faciant, deinde, ut in posterum ii præficiantur, qui possint docere populum ipsi, neque vicarios in locum substituant. hæc est radix, quam excolere oportet: huic est inædificandum fundamento: sic enim sperare liceat, futurum: ut hæreses paulatim evanescant: sin autem hæc via negligitur, metus est, ne magis, atque magis augescant, quæcunque demum edicta fiant, vel adhibeantur remedii.

§. XXXIX.

Gallorum victoriæ in Pedemontio:

*Calvii obsidionem solvere
compulsi.*

Hoc anno Gallorum armis in Italia nonnulla subigebantur oppida; die *Thu. l. 15.*